

slutte sig dertil. Det er Ændringsforslaget under Nr. 28, hvor Flertallet i Udvalget foreslaar en Negtelse af de begjærede 2,400 Kr. Forholdet ved Landbohøjskolen har været det, at astraadte Professor Bendz i en lang Række af Aar har været Docent i Fysiologi og Anatomi, og at man nu, da han er frattraadt denne Post, skal besætte den paany. Paa Grund af den Udvilling, begge disse Vidensstaber have faaet i de senere Aar, har man imidlertid ønsket at dele Posten saaledes, at man kunde være sikker paa, at begge Fagene kunde blive saa fylbig som mulig docerede, og da det utvivlsomt maa anerkjendes, at Fysiologi, hvori man særlig ønsker en ny Docent ansat, har en overordentlig stor Betydning saavel for Landmænd som for Dyrlæger, synes det Forslag, der er fremsat af den høitærede Indenrigsminister, at være fuldt begrundet. Jeg tilstaar, at jeg ikke forstaar, at man af Hensyn til en eventuel Revision af Lønningsloven for Højskolen nu vil standse en Reform paa dette Omraade, som der er en naturlig Anledning til, og som ubetinget maa siges at være i Undervisningens og Clevernes Interesse. Jeg tillader mig derfor at fraraade det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 28. — Der er et Par enkelte Punkter i Betænkningen, med Hensyn til hvilke jeg skal tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger. Det vil saaledes ses af Betænkningens Nr. 45, Tillæg B, Sp. 319, at der paa Foranledning af et Medlem i Udvalget har været forhandlet i Samraad med Ministeren. Spørgsmaalet om Anlaget af et Jernstedsbyggeri i Helsingør, om hvilken Indtægt det vilde medføre, og hvilken Betydning det i det Hele vilde have for Helsingørs Havn. Med Hensyn til denne Sag vil det let forstaaes, at det er et saadant Foretagende, der i høi Grad har Interesse baade for den paagjaldende By og for Havnen, som er en Statsinstitution, og derved ogsaa for Statskassen. Den paatænkte Foranstaltning har imidlertid staaet overfor den Vanskelighed, at der skulde erhverves endel af Grønnehavn, som er tildelt Militæretaten til Ovelsesplads, og at Afstaaelsen af den hidtil ikke har kunnet finde Sted. Man har nu fundet andre gode Skydebaner til Militæretaten. Disse ville imidlertid efter de stedlige Forhold kun kunne henlægges paa et bestemt Sted, hvor de komme til at kollidere med andre Statsinteresser, nemlig Forstærket. Jeg har høitideligt til flere Gange at konferere med den høitærede Indenrigsminister samt med den høitærede Finantsminister og den høitærede Krigsminister om dette Punkt, og jeg kan ikke noksom takke for den Interesse og Bevillie, jeg har fundet for denne Sag. Jeg haaber, at den høitærede Indenrigsminister og Regjeringens øvrige Medlemmer fremdeles vilde bevare den samme

Interesse for dette Spørgsmaal, saaledes, at det snarlig maatte blive afgjort. Det er mig ikke klart, om det vil være nødvendigt med Hensyn til denne Afgjørelse at referere til Lovgivningsmagten. Men skulde dette være Tilfældet, vil jeg tillade mig at henstille, om det ikke skulde være muligt, at denne Sag kunde fremmes saaledes, at, dersom Bevilling skulde gives paa Finantsloven, da mulig Forslag derom kunde komme frem til 3die Behandling. I alle Tilfælde tillader jeg mig at anbefale Sagen til den høitærede Ministers fremtidige Bevillie. — Et andet Punkt, som er omtalt i Betænkningen, skal jeg ogsaa knytte et Par Ord til. Det er en Udtalelse, som findes i Betænkningen, Tillæg B, Sp. 337—38, fra et Flertal, hvor det udtaler sig om de Infirmer, der have været givne med Hensyn til Tilsynet fra Kanonbaaden Gauch med Fiskeriet paa vort Æsterritorium. Dette Flertal udtaler, at det ikke kan finde den sidst givne Ordre begrundet i den hidtil bestaaende Retstilstand og ikke finder den stemmende med Landets eller vore Fiskeres Lærv. Jeg skal selvfølgelig ikke gaa videre ind paa denne Sag, men kun udtale for Mindretallets Bedkommende, at om vi end have maattet erkjende, at der mulig i Ordlyden mellem de to Ordre kan synes at være nogen Uoverensstemmelse, have vi dog ingenlunde kunnet slutte os til den Udtalelse, som Udvalgets Flertal er fremkommen med desangaaende. Vi have nemlig ingenlunde for vort Bedkommende set os istand til at kunne danne os nogen som helst begrundet Mening om, hvorvidt de givne Bestemmelser virkelig svare til den bestaaende Retstilstand, navnlig fordi vi ikke have kunnet se bort fra, at der ved dette Spørgsmaal tillige med Nødvendighed maatte ses hen til den internationale Praxis, som gjælder her. Naar der imidlertid er reist Tvivl om, hvorvidt den Fremgangsmaade, som har været fulgt ifjor, kan anses stemmende med Landets og vore Fiskeres Lærv, kunne vi for vort Bedkommende slutte os til Ønsket om at faae dette Spørgsmaal ikke alene undersøgt, men ogsaa afgjort, men vi tro, at saavel Undersøgelsen som Afgjørelsen deraf ikke hører hjemme ved Behandlingen af Finantsloven. Vi tro, at den naturlige Afgjørelse af disse Spørgsmaal sker ved Bedtagelsen af den høite Regjering er forelagt et Forslag. Der vil paa den Maade efter vor Opfattelse tilveiebringes Sikkerhed for, at der gaar en saa grundig Diskussion forud, at man bestemt kan danne sig en Mening om, hvad der virkelig maa siges at være stemmende med Landets og vore Fiskeres Lærv, og der vil ved Bedtagelsen af en saadan Lov tillige være dannet en saadan Retbasis, som